

Ar keistenybės yra iš Dievo? 1 dalis (Kapų siurbimas)

John Fenn, 2015 m. birželio mėn. 13 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kartais atsitinka taip, kad asmens dvasia būna sužadinta taip, kaip Pauliaus, kai jis pamatė Atėnų miestą visiškai panirusį į stabmeldystę*, štai kaip aš jaučiuosi, kai girdžiu apie naujausius keistus populiarius mokymus sklindančius iš Bethel Church Reddingo mieste Kalifornijoje ir iš surinkimų panašių į šį. Tuos mokymus vadina „kapų siurbimas“ (angl. 'grave sucking'). *Apd 17:16

Dabar aš nekalbėsiu apie drebėjimą ir konvulsijas, apie tai rašysiu vėliau šioje serijoje – parodysiu, kas yra iš Dievo, kas iš velnio, o kas yra kūniškumas, bet šiandien aš kalbėsiu apie keistą populiary mokymą: „kapų siurbimas“, arba „patepimo gaudymas“.

Kas tai yra „Kapų siurbimas“?

Kapų siurbimas yra tokia tikinčiųjų praktika, kai jie eina į kapines prie mirusių šventųjų kapų, kad fiziškai kontaktuotų su kapu ir gautų mirusio žmogaus patepimą perdavimo būdu per kontempliatyvią malda. To siekdami žmonės dažnai sėdi, guli, arba deda rankas ant kapo arba antkapio.

Prielaida tokia, kad žmonės tikisi, jog nuėję prie mirusių žmonių kapų ir „pagaudami“ to asmens patepimą jie greitai gaus daugiau dvasinės jėgos arba padarys šuolį savo dvasiniame gyvenime ar likime. Tai aiškinama, kaip dvasinio palikimo gavimas, ir kaip staigi didžiulė investicija, kuri gali pakeisti gyvenimą. Jie taip pat moko, kad staigiai gautas dvasinis palikimas įgytas kapuose, gali jų dvasinį gyvenimą greitai pastūmėti link progreso.

Tai klaida, kuri iškreipia Senajame Testamente aprašytą įvykį, kai du žmonės laidojo trečią, ir kai jie pamatė, kad atjoja maobtų raiteliai*, ir tuomet norėdami greitai pasišalinti iš įvykio vietos, jie greitai nuleido numirėlį į kapą, kuris buvo šalia Eliziejaus kapo. Jų didžiam nustebimui, jis palietęs Eliziejaus kaulus grįžo į gyvenimą.* 2 Karalių 13:20-21

Kapų siurbimas, kaip jie moko, darymas to paties dalyko dvasioje – gaudymas ant mirusio žmogaus pasilikusio patepimo. Kai aš pirmą kartą išgirdau apie kapų siurbimą, aš pagalvojau, kad tai pokštas, bet kuo daugiau aš tuo domėjausi, tuo labiau įsitikinau, kad tai yra liūdna tiesa. Nuo tada aš praleidau 3 dienas Redinge ir sužinojau apie tai dar daugiau, nei norėjau. Aš tiesiog negaliu atsikratyti savo liūdesio ir sielvarto dėl tų apsigavusių sielų, kurios tai praktikoja.

Skaitytojai gali lengvai panaršyti Internete ir sužinoti daugiau apie šią praktiką ir netgi pamatyti tarp kitų nuotraukų viešai publikuojamą Bill Johnson žmonos Beni nuotrauką, kurioje ji guli ant C.S.Lewis'o kapo plokštės „siurbdama kapą“, taipogi Bethel studentai tą patį daro prie Evan Roberts kapo Welse.

Prieš kažkiek tai metų per televiziją buvo rodoma laida, kuri prasidėdavo tokiais žodžiais, kad susprogo kosminis laivas, ir tada jie aptardavo per praeitą amžių įvairius nedidelius atradimus, kurie įgalino technologijas šiandien sukurti tokį prietaisą.

Štai būtent ką aš ir darau šioje serijoje – nesusitelkiu į klaidą, bet ieškau praeityje tos tiesos ir kuomet viską apibendrinsime ta tiesa mums padės teisingai suprasti, kas ir kodėl vyksta.

Šiek tiek istorijos, ir ką Viešpats man pasakė

Tai gali nustebinti kai kuriuos, kai jie sužinos, kad 1700-aisiais per Europą, Britaniją ir visai neužilgo per JAV, nusirito prabudimo banga, kuri palietė presbiterionus, metodistus, baptistus bei Kristaus mokinių kongregaciją. Drebėjimas, purtymasis, raudojimas, kritimas ant žemės – visa tai, jie sakė, kad yra ženklai, jog ant asmens nužengia Dievo jėga.

Jungtinėse Valstijose mes turėjome „Purtytojus“, kurie buvo dėl to žinomi, nors dabar jie yra žinomi tik dėl Shaker stiliaus baldų. Ir, žinoma, daugelis žino apie kvakerius, kurie akivaizdžiai drebėjo, bet atsisakė purtytis.

John Wesley laikė šituos kūno judesius natūraliomis kūno reakcijomis į Dievo Dvasią ir meilę, vietoj to, kad tai laikyti visiškai atgamtinio įvykiu. 1800-aisias žmonės, tokie kaip Finėjus, liudijo apie tokius atsitikimus susirinkimuose, bet 1970 metais, kai aš atėjau pas Viešpatį, sekmininkai buvo vadinami „besiraičiojančiais šventaisiais“.

Besiraičiojantys šventieji

Barbara ir aš atgimėme ir buvome pripildyti Dvasia, kai buvome paaugliai. Mes tada 2-3 dienas per savaitę lankėme charizmatines namų grupeles, kurių jos mama nesuprato, nes ji pažinojo tik savo vokišką liuteronišką ankstyvojo 20-ojo amžiaus kultūrą.

Taigi, kai Barbara ir aš nutarėme tuoktis jos šeimos kongregacinėje bažnyčioje, mama visai nuoširdžiai paklausė mūsų, ar per vestuves bus sukinėjimosi į visas puses ir raičiojimosi ant grindų, nes to nedarydavo jos kongregacijoje. Barbaros mamai akivaizdžiai palengvėjo, kai mes užtikrinome ją, kad nebus nieko iš to, ką ji paminėjo (nors aš desperatiškai norėjau jai pasakyti, kad mes galbūt išvysime kokį vieną demoną ar net du ir pasižiūrėsime, kaip ji reaguos, bet nusprendžiau jos taip nebandyti).

Daugelis frazę „nukristi dvasioje“ priskiria Kathryn Kulman, kad apibūdintų asmenį „nukritusį“ nuo Dievo jėgos ir tapusį lyg mirusiu, nors tai buvo apibūdinama ir kitais žodžiais.

Ką man pasakė Viešpats

Dabar suprantu, kad mažiausiai 3 amžius purtymasis, raičiojimas, ir kritimas buvo dalimi charizmatinio gyvenimo. Mes turime žiūrėti į Raštą, kad iširtume, ar ten yra apie tai parašyta, ir tai mums bus atskaitos taškas suvokti tiesai, ar šiandien dienos pasireiškimai yra iš Dievo ar iš velnio, o gal tai yra kūniškumas.

Leisdamas laiką su Viešpačiu aš paprašiau Jo mokyti mane apie tai, kas yra iš Jo, ir kas nėra, kuomet žmonės krenta dvasioje. Aš norėjau, kad Jis mane vestų tiesiai – argumentas po argumento niekada nesikeičiančiais mokymo teiginiais, kad X yra iš Jo, o Y nėra iš Jo, bet jis darė kitaip. Šis pokalbis atrodė taip:

„Viešpatie, kur pirmą kartą Rašte paminėtas kritimas dvasioje, kur tai įvyko, ir ko žmogus gali laukti iš šio patyrimo?“

Jis: „Sukeldamas Adomui gilų miegą*Aš galėjau daryti operaciją jame ir suformuoti Ievos kūną. Tu turi suprasti, kad tai buvo ne tik fizinė, bet ir sielos operacija, nes Aš paėmiau iš jo sielos, kad suformuočiau ją, kad kartu jie būtų viena Manyje**.
Šiandien, kai tai (kritimas dvasioje) būna iš Manęs, kaip su Adomu, Aš dažnai darau tai, ką jūs galite suprasti kaip operaciją jų sielos išgydymui, kartais gydymas vyksta ir fiziškai.“ *Pradžios 2:21, ** Pradžios 5:2

(Padžios 5:2 pasakyta: „Kaip vyrą ir moterį Jis sukūrė juos, ir pavadino juos Adomu tą dieną, kai jie buvo sukurti.“ Ieva tuomet negavo savo vardo, gavo jį tik po nuodėmės, 3:20-21, kai Viešpats padarė apdangalą jos nuodėmei. Rūbas buvo padarytas iš gyvulio praliejus jo kraują, taigi rūbai yra Dievo apsaugos žmogui simbolis.)

Jis tęsė

„Kitas kartas – kai buvo sudaroma sandora su Abraomu* ir gilus miegas nusileido ant jo; tai leido man įtikinti jį dėl mūsų santykių ir pasakyti jam apie jo ateitį ir palikuonis. Šiandien, kai tai yra iš Manęs, Aš dažnai darau kažką panašaus su žmonėmis, įtikindamas juos ir suteikdamas jiems ramybę apie dabartį ir parodydamas jiems kažką apie jų ateitį, ir jie taip pat dažnai atsinaujina Manyje atsakydami į tai, kaip Abraomas tada padarė. (*Pradžios 15 skyrius aprašo visą įvykį, bet 12 eilutėje yra sakoma: „gilus miegas“ nusileido ant Abraomo tokia pačia terminologija kaip ir Adomo atveju.)

Iš to mokymo aš supratau, kad kai žmogus „nukrenta“ ar „užmiega Viešpatyje“, tai įvyksta su tikslu. Ir tai ne reginys, ir ne ženklas, kuris tariamai pristato kai kuriuos vyrus bei moteris kaip pateptus pranašus, ir Dievas tikrai nenori jokių „mandagumo trupinėlių“ nei iš vieno.

Jeigu naudosime šiuolaikinius terminus, aš mačiau, kaip į žmones tarytum „įkraunami“ nauji dalykai. Kai jie „užmiega dvasioje“, tuomet emocinę baimę ir sąmyšį pakeičia ramybė – štai kokia operacija. Kitas dalykas su Abraomu buvo sandora, tai – gilūs dalykai žmogaus širdyje apie jo vaikščiojimą su Viešpačiu ir jo likimą, ir panašiai esu matęs žmonių, kurie pabudo turėdami naują savo likimo ir tikslo suvokimą.

Čia aš šiandien ir pabaigsiu – daugiau kitą savaitę, iki tada, būkite palaiminti!
John Fenn

Ar keistenybės yra iš Dievo? 2 dalis (Purtymasis)

John Fenn, 2015 m. birželio mėn. 20 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš aptariau du atvejus, kai Dievo buvimas sukėlė Abraomui ir Adomui gilų miegą. Šiandien aš aptarsiu daugiau pavyzdžių iš Rašto: kaip asmuo reaguoja į Dievo buvimą ir, koks yra demonų poveikis. Išvelgdami skirtumus, galime teisingai vertinti, kai asmuo tarnavime pradeda panašiai elgtis.

Pamatas - Dievas visada jums palieka teisę kontroliuoti

Dievas niekada nepadarys taip, kad jūs negalėtumėte kontroliuoti savo kūno. Paulius rašydamas korintiečiams, pateikia socialinius patarimus kaip elgtis mišrioje kompanijoje, kai esi svečias kieno nors namuose. Jūs galite prisiminti, jog Korinto

surinkimą sudarė žydai, graikai ir romėnai, jie susirinkdavo romėno Justo namuose. Apaštalų darbai 18:7-8.

Todėl 1 Korintiečiams 14:26-32 Paulius rašo apie kalbėjimą paeiliui, ir jei tu turi žodį iš Dievo, bet nėra galimybių pasidalinti, pasilaikyk jį sau (ir tu nenusidėsi). Jis taip pat sako, kad jeigu turi žodį ir šalia esantis žmogus taipogi turi žodį, tuomet pirma leisk jiems kalbėti. Kitaip tariant, bendrauti namų surinkimuose reikia gerų manierų ir mandagumo.

Taip pat Paulius moko, jog turi būti apsvarstoma viskas, ką tu beteigtum. Jeigu tu teigi, jog turi žodį iš Dievo ir paskelbi jį garsiai, tai nereiškia, jog visi 100% susirinkusiųjų priims tai kaip iš Dievo. Gali būti mestas iššūkis tam, ką pasakei – žodis gali būti priimtas arba atmestas. Nei vienas neturi teisės peržengti asmeninės ribos, o tuo pačiu, kiekvienas turi teisę atmesti tuos esą „žodžius iš Dievo“, kažkurio teigimu skirtus visiems. Reikia vadovautis meile ir mandagumu.

Paulius tai apibendrina šitaip: „Nes pranašų dvasios paklusnios pranašams“ (32 eilutė).

Kitaip tariant – bet kas, ką beturėtum iš Dievo, tu gali suvaldyti. Šiose eilutėse jis akcentuoja, kad viskas būtų daroma tvarkingai, mandagiai ir su supratimu, jog esi svečias kieno tai namuose – bet kuri tema, kurią manai jog esi gavęs iš Dievo, turi sulaukti savo eilės, o kartais gali būti ir visai nutylėta. Kad ir ką būtum gavęs iš Dievo, vis tik yra tema tau pačiam!

Priešingai nei demoniški dalykai, Dievas niekada nevers tavęs elgtis taip, kad negalėtum savęs kontroliuoti:

„Ir štai vienas vyras iš minios ėmė šaukti: „Mokytojau, meldžiu, pažvelk į mano sūnų, jis mano vienturtis. Kai dvasia jį pačiumpa, jis staiga pradeda rėkti, o dvasia tąso jį, jog tas net putoja.... Dar jam besiartinant, demonas parbloškė jį ant žemės ir ėmė tąsyti. Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, išgydė berniuką ir atidavė jį tėvui“ Luko 9:38-42.

„Jų sinagogoje buvo žmogus, turintis netyrąją dvasią. Jis sušuko... Jėzus sudraudė jį: „Nutilk ir išėik iš jo!“ Tada netyroji dvasia pradėjo jį tąsyti ir, baisiai šaukdama, išėjo iš jo“ Morkaus 1: 23-24.

Raštas moko, kad Dievas visada leidžia žmogui save kontroliuoti, bet velnias elgiasi priešingai. Liūdna, jog daugelis lyderių šiandien nesupranta, kad mato demoniškus pasireiškimus. Jie nežino, kaip paaiškinti savo žmonėms skirtumus tarp Dievo, velnio ir kūniškumo (daugeliui tiesiog patinka jiems rodomas dėmesys, kai jie kratosi ir patiria konvulsijas).

Išvadavimas prie pakylės

Aš buvau didelio surinkimo tarnautojų komandos narys, įpareigotas priimti grupę prabudimo šauklių, kurie ketino surengti seriją susirinkimų, atnešančių „prabudimą“ į Tulsą, pilnų visokio purtymosi, traukulių, šaukimo ir rėkimo. Tuo pasižymėjo Toronto, Brownsville, ir Smithton prabudimai. Aš neišsiaiškinau iš kur ši komanda atvyko, bet ji buvo viena tokių.

Aš stovėjau ant sakyklos pakylės, 30 pėdų (9.5 metrų) nuo jaunos moters, ji buvo mano direktoriaujamos mokyklos studentė. Nuskambėjus kvietimui išeiti į priekį prie

pakylas, ji išėjo ir ėmė pašėlusiai kratytis. Aš iš karto supratau, jog tai dėl demono, bet svečias „prabudimo šauklys“, prisiartinęs pasakė moteriai, kad tai Dievas ją liečia ir, kad ji tiesiog turi Jam šaukti.

Aš maniau, kad jie išvys demoną, bet jie tik skatino ją dar daugiau rékti Dievui, nesuprasdami, jog tai demono pasireiškimas, o ne Šventosios Dvasios „palaima“ ar panašiai. Jie nesuvokė, kad ta vargšė moteris turėjo dvasią, kurią reikia išvyti.

Tą kartą aš buvau šeimininkas ir žinojau apie savo valdžią Dvasioje, nes aš buvau atsakingas už susirinkimą, tuos svečius ir turėjau aukštesnę valdžią nei jie. Bet nenorėdamas sudaryti keblumų besisvečiuojančiam pranešėjui ir tai jaunai moteriai, aš žvelgiau į ją vis dar smarkiai besipurtančią, ir beveik pašnibždomis pasakiau: „Aš turiu didesnę valdžią nei tu piktoji dvasia ir Jėzaus vardu įsakau tau, dabar pat išei iš jos!“ Niekas manęs negirdėjo, tik demonas.

Tučiuojau ji nukrito kaip maišas ant grindų, atrodo kelioms sekundėms prarado nuovoką ir užmigo. Kai besisvečiuojantis pranešėjas priekyje toliau meldėsi už kitus, aš perėjau skersai pakylą ir atsistočiau prie krašto. Kai moteris pabudo, pasiūliau pasimelsti už ją ir ji noriai sutiko.

Ji apibūdino kančią, kurią kentė, kai tarnautojas skatino ją rékti Dievui, jos viduje vyko balsų kova, kuri ją plėšė į dalis. Viena vertus, ji išgirdo neapykantą Dievui ir rėkė dėl to, jog buvo verčiama teigti priešingai, nes ji myli Dievą, ir nori būti laisva - būtent tai ir sukretė mane - ji troško, kad tarnautojas ją išlaisvintų, bet jis to nedarė.

Ji nežinojo kaip tai atsitiko, bet staiga kažkas iš jos išėjo, jai vėl pasidarė ramu, tačiau jautėsi tuštuma. Aš papasakočiau jai, kad išvariau tą dalyką iš jos ir liečiau atleisti pranešėjui už neišmanymą, nes jis nesuprato. Tada uždėjau ant jos rankas, kad ji naujai prisipildytų Šventąja Dvasia ir nedelsiant Šventoji Dvasia ją pripildė; jos rankos pakilo, per veidą ritosi džiaugsmo ašaros, ji sakė, kad jaučia ramybę, kurios iki tol neturėjo, būtent to ji ir buvo išėjusi į priekį.

Tas demonas įėjo į ją tada, kai ji dar nepažinojo Viešpaties, tačiau dabar jis buvo nebesvarbus, tą vasarą ji buvo tik ką atgimusi ir apsisprendusi lankyti Biblijos mokyklą bei sužinoti daugiau.

Ir vėl – žiūrėk į raštą arba kaip reaguoja mūsų kūnai į Dievo Dvasią

Jono 18:5-6 valdžios atstovai atėjo į Getsemanės sodą suimti Jėzaus, tekstas teigia: „Jėzus paklausė jų: ‚Ko ieškote?‘ Ir jie atsakė: ‚Jėzaus iš Nazareto‘ Ir Jis tarė jiems: ‚AŠ ESU‘ ir tuomet jie atšoko atgal ir parpuolė ant žemės.“

Čia tas atvejis, kuris vadinamas 'nukritęs dvasioje', kai Dievo jėga yra tokia stipri, jog žmogaus kūnas neatsilaiko ir tiesiog krenta ant žemės, nes AŠ ESU yra tas, kuris pasirodė Mozei degančiame kūme. Jėzus savo arešto metu pasakė, kad Jis yra AŠ ESU su tokia jėga, kurios pasekoje Jo grobikai atšoko ir nukrito ant žemės. Tuo Jis norėjo pasakyti, jog Jis laisva valia vykdo savo likimą, Jis paprasčiausiai palaukė kol jie atsigaus, nusipurtytys dulkes ir suims Jį.

Mato 14:27-28 Jėzus teigė esąs AŠ ESU, kai Jis atėjo vandeniui iki valtys, Jis pasakė: „Būkite drąsūs, AŠ ESU, dabar liaukitės bijoti“. Į tai Petras atsakė: „Viešpatie, jei tu esi (AŠ ESU), įsakyk man ateiti vandeniui“. Tučiuojau Jėzus tarė: "Ateik".

Jis taip pat teigė esąs AŠ ESU Jono 8:58: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau, negu buvo Abraomas, AŠ ESU!“

Ir Jonas vėliau rašys Apreiškimo 1:17, kad jis buvo ‚Dvasioje‘ ir matė Viešpatį šlovėje, Jo balsas buvo kaip trimitas ir veidas, ir plaukai ryškiai balti, o akys kaip liepsnos, ir jis sakė: „Aš puoliau prie Jo kojų, kaip miręs žmogus“. O Viešpats palietė jį ir liepė jam nebijoti.

Panašu, kad tai buvo atvejis, kai žmogus ‚krinta dvasioje‘, nes išsigąsti, tai kitas veiksmas, tai ne tas pats, kuomet pamatai Jį ir „tapti lyg negyvas“.

Aplink tiek daug purtymosi

Kaip matėme Rašte aukščiau, Dievo buvime kūnas netenka jėgų, per amžius tai apibūdinama kaip nualpimas, arba pagal rašto kalbą, tai tolygu tapti lyg negyvu (kritusiu). Bet nėra rašte pavyzdžio, kur asmuo praranda kontrolę ir purtosi, tik demonai valdo žmogaus kūną taip, kad jis praranda kontrolę. Kitą kartą: ko manęs paklausė argentiniečiai... iki tada, likite palaiminti.

John Fenn

Ar keistenybės yra iš Dievo? 3 dalis (Ar tai Dievas, kai žmogus purtosi?)

John Fenn, 2015 m. birželio mėn. 27 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi tuo, kad Dievas niekada nevers asmens prarasti savitvardą purtimosi metu. Bet tai nereiškia, kad žmogaus kūnas Dievo buvime nesikrato ir nejaučia šilumos – tai gali vykti.

Dangus yra sukurtas, bet žemė – suformuota

Tikinčiojo dvasia buvo perkurta Dievo Dvasios ir todėl ji gali pakelti dangaus pilnatvę, bet žmogaus kūnas šiame mūsų amžinojo gyvenimo etape yra suformuotas iš žemės, ir viskas, kas yra iš žemės, yra žemesnio lygio kūrinija nei dangaus kūnai, taigi jie ne taip gerai reaguoja su Dvasios dalykais.

Kaip elektros viryklė, turinti elementus, kurie priešinasi į ją tekančiai elektros srovei ir dėl to ji įkaista, taip ir žemės kūnai reaguoja į Dievo Dvasią ir priešinasi jai.

Asmuo, atsidūręs Viešpaties buvime, gali jausti šilumą, „šiuropuliukus“, galūnių drebinimą ir silpnumą kūne. Jeigu jėgos būna šiek tiek daugiau, kaip ir viryklės viršutinė dalis, kuri daugiau įkaista, nes daugiau elektros įteka į ją, taip ir žmogaus kūnas gali „nukristi dvasioje“. Tai yra prastas terminas apibūdinantis asmenį, kuris praranda fizinę jėgą ir dėl to nukrenta. (Angliškai šis terminas „slain in the spirit“ pažodžiui yra verčiamas „užmužtas dvasioje“, todėl autorius jį įvardina kaip prastą terminą – vert.)

Jei jėgos dar šiek tiek padaugėja, asmuo gali patirti transą ar viziją, kaip Petras Apaštalo darbu 9 skyriuje, arba giliai užmigti ir kartais pergyventi nuostabių dalykų su Viešpačiu, nors kartais po to jie nieko neprisimena.

Jei jėgos būtų pakankamai daug, ji nužudytų žmogaus kūną. Taip įvyko Uzai 2 Samuelio 6:6-7, kuris prilaikė Sandoros skrynią, kad ji nenukristų, kuomet Dovydas ją neteisingai vežė jaučiais užuot nešus ant kunigų pečių. Jei jėga padidėtų dar daugiau nei užmušti žmogų, tai ji pakeistų žemiško kūno molekulių sistemą, ir jis taptų dangišku kūnu. Taip įvyko Jėzui Jo prisikėlimo metu* ir tai atsitiks visiems tikintiesiems, kai mūsų žemiški kūnai bus pakeisti dangiškais**.

*Romiečiams 6:4 sako, kad Jėzus buvo prikeltas Tėvo šlove. ** 1 Korintiečiams 15:35-55.

Aš rašiau, kad pasidalinsiu apie Dievą, velnią ir kūniškumą... čia apie kūniškumą

Kai asmuo jaučia, kad Šventoji Dvasia ateina ant jo ir jo kūnas pradeda drebėti, tai gali būti natūrali kūno reakcija į Šventosios Dvasios veikimą, nes jis padarytas iš žemės ir priešinasi Šventajai Dvasiai.

Bet mano požiūris, kurį išdėsdčiau praeitą savaitę yra toks – Pauliaus teisingai rašė* - Dievas niekada neprivers tave prarasti savitvardą. Asmuo gali pasiduoti tam purtimuisi, nes jis nebuvo išmokytas, kad gali jį sustabdyti, nors vis dar jaustų patepimą. Aš mokiau metų metais pagal *1 Korintiečiams 14:32.

Tipinio pokalbio metu paklausdavau jų, kodėl jie purtosi. Jei jie jaučia Dievo buvimą, paprastai jie pasakytų kažką tokio: „Taip, tai nutinka man Dievo buvime“, nes jie pažįsta savo kūną ir kaip jis reaguoja, nes kiekvienas asmuo yra skirtingas.

Tada aš primindavau Pauliaus mokymą ir paprašydavau juos kontroliuoti savo purtimąsi (pvz. ranką), ir kai jie tai darydavo, aš toliau jų klausdavau, ar jie tebejaučia buvimą, ir jie visada atsakydavo, kad – taip. Per porą minučių jie liaudavosi putęsi, ir pasitikrinę suvokdavo, kad jaučia Viešpaties buvimą dar stipriau.

Dabar jie jau pamokyti rašto ir Dvasios kelių. Todėl daugiau nesusitelkia į save ir savo purtimąsi, bet jau gali susitelkti į Viešpatį ir priimti iš Jo.

Neišmanantys lyderiai

Taip atsitinka, kad pastoriai ir tarnautojai yra neišmanėliai, o atvirai kalbant, kartais naudoja šitas žmonių reakcijas į Dvasią, egoistiniams tikslams ir tarnavimui išpūsti, nes naujienos apie purtimąsi daugelio akyse pakelia jų tarnavimą.

Ir kadangi jie sąmoningai nepažįsta Dvasios kelių ir žmogaus kūno, tai sukuria neblogą reginį. Geravaliams žmonėms apsilankius pas juos leidžiama purtytis, konvulsyviai elgtis, raičiotis, loti, juoktis ir daryti visokius panašius dalykus, kai jie tam pasiduoda. Jie net nesuvokia, kad Dievas niekada nevers tavęs prarasti savitvardą.

Dievas niekada Savęs nenutraukia, taigi Jis neskaitins vieną žmogų mokyti, kai tuo metu kitas žmogus suole kreipia į save dėmesį besijuokdamas ir purtydamasis – tarnautojas turi pakalbėti su tuo žmogumi ir pamokyti jį kaip reikia atgauti savo kūno kontrolę, arba leisti susirinkime viens pradėti juoktis arba visiems purtytis. Dievas nėra pasidalinęs, ir neprieštarauja Savo tikslui susirinkime Pats Save pertraukdamas.

Ir yra tokių, kurie purtosi, nes mėgsta dėmesį, nesveikai mąstydami, kad jie yra dvasingesni, nes purtosi. Bet kas tada, jei tas purtimasis yra ne kūniškumas, o demonas?

Kaip Šventoji Dvasia atidengia demoną ir jis pradeda pasireikšti

Mato 12:25-28 Jėzus yra kaltinamas, kad išveja demonus velnio jėga, bet Jis atsako: „Jeigu aš Belzebubo jėga išveju demonus, tai kokia jėga jūsų sūnūs juos išveja? Dėl šitos priežasties jie bus jūsų teisėjai. Bet jei **Aš išveju juos Dievo Dvasia**, tada pas jus atėjo Dievo Karalystė.“

Jėzus tada ir dabar išvarinėdamas demonus dirbo kartu su Šventąja Dvasia, nes Jo visas tarnavimas yra bendradarbiavimas su tuo, ką Tėvas nori daryti per Savo Dvasią*. Jėzus nepasikeitė, tai reiškia, kad mes kaip Jo kūnas taip pat turime bendradarbiauti su Šventąja Dvasia. * Jono 5:19

Nei vienas pats neprieina prie asmens ir nepasako: „aš įsakau tai dvasiai tavyje pasišalinti“ – išimtis rašte, kai žmogus žino, kad turi dvasią ir nori ją išvyti. Kartu su Šventąja Dvasia to žmogaus valia ištraukia dvasią į šviesą, kad ji būtų išvyta, arba pradėjus reikštis apsėsto sūnaus dvasiai tėvas prašo už jį.

Atkreipkite dėmesį, Jėzaus tarnavime, kai Jėzus išvarydavo dvasias, jos pasireikšdavo ir tuomet „Šventoji Dvasia išvilkdavo jas į paviršiu“. Mes tai matome Mato 15:21-28 iš moters pokalbio su Jėzumi, kad moters duktė buvo akivaizdžiai varginama, ir Mato 8:28-34 pas Jėzų atėjo du demonų apsėsti vyrai, demonai reiškėsi ir Jėzus juos išvarė.

Mato 1:21-26 Jėzus moko ir Jo mokymo metu demonas žmoguje ima reikštis, ir Jis išvaro tą dvasią. Morkaus 5 skyriuje vyras su 2000 demonų vadovaujamų Legiono atbėgo pas Jėzų, kad būtų išlaisvintas.

Pauliaus atveju mes matome tą patį bendradarbiavimą su Šventąja Dvasia Apaštalu darbų 16 skyriuje. Jį sekė vergė mergina su „būrimo dvasia“ sakydama: šitie vyrai yra aukščiausiojo dievo tarnai ir rodo mums kelią į išgelbėjimą“. Graikų kultūroje tai buvo Dzeusas, dangaus dievas, taigi dvasia melavo apie Paulių ir Silą, ir Paulius išvijoją, kai ji pasireiškė.

Kaip buvo tada taip yra ir dabar; Gyvas Žodis ir Dvasia sutinka ir veikia kartu

Žmogus konvulsyviai purtos, nes taip elgtis verčia demonas, kai žmogus jo visiškai, arba beveik nekontroliuoja. Šventoji Dvasia įtakoja jį pasireikšti, kad jis būtų išvytas. Žmogus, kuris konvulsyviai purtos labai lengvai gali susivaldyti.

Jeigu tu paklausi asmenį, ar tai Dievas ant jo, arba, jei Dievas ant jo, nes jis turi demoną, jūs suprasite iš jo reakcijos. Demonas visada atsakys pilnu neapykantos balsu. Iš kūniškos pozijos žmogus pažiūrės į jus taip, lyg jūs esate apsikvilineję dėl to, kad manote, jog jis turi demoną. Jei tai demonas, liepkite jam išeiti, o jei tai kūniškumas, bandykite padėti žmogui jį sukontroliuoti. Ir jeigu jis nebendradarbiaus, tada žinokite, kad jūs turite pasitraukti, ne todėl, kad jums nerūpėtų, bet todėl, kad jis nenori.

Aš niekada nepamiršiu, ką sako argentiniečiai... Taigi kitą kartą argentiniečiai, iš kur kilo aukso dulkės, plunksnos ir brangakmeniai... iki tada, būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Ar keistenybės yra iš Dievo? 4 dalis (Brangakmeniai, plunksnos?)

John Fenn, 2015 m. liepos mėn. 4 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Aš rašiau apie tai, jog Dievas neleis tau prarasti savitvardos. Jis gali tave pripildyti, Jo Buvime tu gali netekti savo jėgų ir, kai žmonės kalba apie tai, kad buvo pripildyti arba tiesiog „pargriauti to“, VIS TIEK, jei tu tik panorėsi, Jis leis tau pasitraukti iš Jo buvimo.

Kai pirmą kartą keliavau į dangų, tai nebuvo pirmasis kartas, kuomet Viešpats man norėjo surengti šią kelionę. Trys savaites prieš šią „kelionę“ aš meldžiausi namuose ir patyriau Viešpaties aplankymą. Tai buvo vienas iš „mokymo aplankymų“, kurį aš aprašiau pirmoje savo knygoje „Dievo laikų vydymas“ („Pursuing the Seasons of God“). Po to, kai Jis pasitraukė, mano angelas liko ir pasakė man, kad jam leista palydėti mane į dangų.

Mano akys būdavo plačiai atmerktos beveik per visus tuos aplankymus, bet tuo pačiu metu mano dvasinės akys taip pat tapdavo atviros matyti Jo sritį. Mano angelas pasakė: „Paimk man už rankos“. Aš pamačiau, kaip kairė mano dvasinio žmogaus ranka išėjo iš mano fizinio kūno ir pačiupo jo ranką, bet aš šiek tiek stabtelėjau... aš susimąščiau, ar sugrįšiu atgal, o gal tai bus kelionė tik į vieną pusę! Aš turėjau žmoną ir tris jaunus berniukus, vyriausias – neįgalus ir aš visiškai nenorėjau jų palikti.

Apimtas Viešpaties buvimo, kurį patyriau tą vakarą, ir tiek, kiek aš norėjau tęsti pastarąjį patyrimą – pamatyti dangų, aš vėl pasidaviau. Nors atrodo, kad vis dar kartu ir priešinausi tai magnetinei dangaus traukai... aš pasidaviau klausdamas: „Ar aš sugrįšiu?“ Mano angelas pasakė: „Žinoma sugrįši!“ Bet, kai aš suabejojau, jis pasitraukė ir aš tučtuojau vėl atsidūriau vienas savo kambaryje.

Kai tik aš pasikalbėjęs su Tėvu sutvarkiau savo širdies nuostatas, kad Jis tikrai man nori suteikti kelionę su grįžimu atgal, aš pasakiau: „Gerai, jei Tu vis dar to nori, šį kartą, aš esu pasiruošęs, jei tai tikrai kelionė su galimybe grįžti atgal“. Maždaug po trijų savaičių melddamasis aš pamačiau savo angelo ranką ore virš mano kairės rankos ir jis pasakė: „Paimk mano ranką“, šį kartą aš išvykau ir pamačiau daug dalykų danguje.

Išsamiau apie tai rasite knygoje „Dievo laikų vykdymas“ ir dar daugiau tęsinyje (e-knygoje) „Kaip pažinti Dievo kelius“. Mano požiūriu, nesvarbu koks nepaprastas atrodytų jūsų patyrimas, jūs visada galite valdyti savo padėtį: Žodis išlieka nepakitęs; pranašų dvasios yra pavaldžios pranašams – jūs galite tai kontroliuoti.

Ką pasakė argentiniečiai

Aštuonių žmonių grupė atėjo susitikti su manimi; jie buvo labai įkyrūs ir aistringi. Jie buvo tik ką grįžę iš Brownville prabudimo bei TACF (Toronto) ir atvyko į Tulsą ieškodami atsakymų. Kažkoku būdu jie buvo nukreipti pas mane, nes tą patį požiūrį, kurį išsakiau šioje serijoje, aš dėščiau ir Biblijos mokykloje, kurios direktoriumi aš buvau. Jų lyderis pradėjo pokalbį:

„Mes esame suglumę: nuvykę į Brownsville matėme žmones kurie purtėsi bei patyrė traukulius, ir darė visokius kitokius dalykus, kuriuos mes supratome esant

demoniškas ar kūniškas, bet jie vadino tai Dievu. Argentinoje, mūsų kruzeido metu, mes pastatėme lauke dvi palapines. Ten tvarkdariai vaikščiojo minioje ir jeigu kas nors elgėsi taip, kaip mes matėme TACF arba Brownsville, jie atveddavo juos į palapinę ir žmonės tenai išvarydavo iš jų demonus arba paaikškindavo kas vyksta, jeigu tai ne dėl demono. Mes manėme, kad amerikiečiai yra dvasingesni ir daugiau subrendę nei mes, bet pamatėme didelį neišmanymą, kodėl taip?“

Na ir vizitas tai buvo! Šis pokalbis padėjo man užpildyti pažinimo spragas, kai bandžiau nustatyti kaip įvairūs prabudimai pateko į tokią situaciją, kad ėmė manyti, jog Dievas priverčia ką nors loti, šliaužti, raitytis ant žemės kaip gyvatei, prarasti savitvardą pasiduodant konvulsijoms bei kitokioms kundalini apraiškoms (gyvatė – dvasia apsvyniojusi aplink stuburą) iš jos ir Rytų religijų ir vadinti tai Dievo veikimu.

Prieš kelis metus aš jau buvau matęs video, kurį turėjo mano draugas apie moterį, labai lengvu rankos judesiu traukiančią plunksnas iš rankovių. Mano susitikimo su argentiniečiais metu jau buvo naudojami mobilieji telefonai su video kameromis ir aš numaniau, jog neilgai trukus bus nufilmuoti ir tie nukrypimai su stigmomis, taip ir įvyko.

Ką aš galėjau pasakyti? Argentinoje buvo ir tikrų stebuklų, kuriuos patvirtino ir mano naujasis draugas: atsirasdavo auksiniai dantys, nes dantisto paslaugos ten beveik neįmanomos daugeliui žmonių, buvo išgydymai bei stebuklai, kuriuos Dievas darė žmonių labui. Kaip atsitiko, kad JAV tai tapo pramoga?

Viešpats darė daug stebuklų Pietų Amerikos žmonėms ir daugelis tų žmonių pasiliko Romos katalikų tikėjime, kuris dominuoja Pietų bei Centrinėje Amerikoje. Tos stigmos plito link šiaurės vis labiau tapdamos katalikiškų/ demonišku/ gamtos religijų dalimi Meksikoje bei Centrinėje Amerikoje ir, mes pradėjome girdėti apie stigmas kartu su aukso dulkėmis, brangakmeniais, plunksnomis, krauju ir aliejumi ant rankų. Iš čia jos paplito po JAV kaip Meksikietiškoje ir Pietų Amerikos katalikybėje įsitvirtinusių demonišku dalyku mišinys, bet greitai šie dalykai pasiekė ir ženklų ištroškusius JAV tikinčiuosius.

Suprantu, kad kai kam gali atrodyti keista, jog demonai gali reikštis per Dievo ženklus, bet jei jūs nors kurį laiką lankėte surinkimą, tai žinote, kad yra demonai, kuriems labai patinka ten lankytis ir jiems patinka ten besilankantys žmonės - cha! Žmonės tai pamiršta – Dievas padarys stebuklą, kad kam nors padėtų, tokį kaip danties užpildymas auksu arba kitokį išgydymą tarnavime, bet kai šiaip sau pasirodo aukso dulkės ar plunksnos, žmonės nesugeba atskirti demoniško pasireiškimo nuo ženklų iš Dievo – Jėzus paaikšino, kad taip kaip Jis išvadydavo demonus, religiniai lyderiai išvadydavo juos taip pat ir Paulius Efeze darė tą patį (Mato 12:27; Apaštalų darbai 19:13-14).

Aš neabejoju kai kurių stigmų realumu, bet mano įsitikinimu, jos nėra iš Dievo, lygiai taip pat, kaip ir Marijos statula verkianti krauju ašaromis Salto Grande, Argentinoje arba verkianti Marija stiklo gaubte Monterrey, Meksikoje. Jei tai ne apgaulė, tuomet tai yra demonišku dalyku ir krikščionių religijos mišinys. Kaip sako Paulius 2 Korintiečiams 11:13-14, pats šėtonas gali apsimesti šviesos angelu, kaip ir jo apgaulingi darbininkai bei melagingi apaštalai.

Ženkla, stebukla, išgydyma

Didelis paveikslas – žemės restauracijos procese. Romiečiams 8:20-25 pasakyta, kad kūrinija pavergta nuodėmės su viltimi, kad vieną dieną bus išlaisvinta, o dabar „laukia Dievo sūnų apreiškimo“, kad būtų išlaisvinta nuo prakeikimo. Dievas veikia taip, kad žemė būtų restauruota, o žmogus tobulai atstatytas koks jis buvo kadaise. Štai kodėl dabar taip paplitusi humanistinė gamtosauga: pasaulio (ir už jo stovinčios dvasios) tikslas – žmogiškomis pastangomis išgydyti žemę, įtvirtinti žmogaus, o ne Dievo atstatomąją valdžią.

Štai kodėl išgydymas yra tai ką Dievas daro – Jis visada siekia atstatyti pilnatvę. Štai todėl Jis daro tokius stebuklus – paverčia vandenį vynu arba padaugina maistą – tai veda žmogų ar procesą link pilnatvės. Štai kodėl Jis suteikia ramybę susiginčijusiai porai, išlaisvinimą surištiems nuodėme – Jis juda link 100% restauracijos ir pilnatvės visuose dalykuose ir kryžius buvo legali priemonė šiam tikslui pasiekti.

Ženkla skirti intelektui, o stebukla sužadina vaizduotę.

Bet jie kreipia link tobulumo ir kai mes matome Jo aukščiausią kūrinį lojantį kaip šunį (žemesnį kūrinį) arba besiraičiojantį ant žemės kaip gyvatę, tai nėra iš Dievo, ir tai – ne Dievas, nes tai neveda asmens tobulumo link.

Ženkla ir stebukla pasibaigia tobulumu – tai nukreipta į Kristų. Melagingi ženkla yra nukreipti į save. Tėvas ieško garbintojų, ne aplodismentų, kaip linksmitojas.

Aš buvau susirinkime, kuriame pasirodė aukso dulkės ir daugelis buvo apstulbę... aš pažinojau tą pranešėją ir po visko pasikviečiau jį į šoną. Jis kalbėjo apie aukso dulkes pasirodančias ant išėjusių į priekį pasimelsti žmonių ir šiek tiek ant jo rankų. Kai mes kalbėjome aš pastebėjau, jog dešinioji jo ranka, kurioje jis laikė Bibliją, laisvai siūbuoja iš dalies ją (Bibliją) paslėpdama. Taigi aš paklausiau, kokią eilutę jis naudoja, o jis nesusimąstęs padavė Bibliją man, kad pažiūrėčiau.

Aš paėmiau ją ir pastebėjau, jog iš visai naujos biblijos kyšo auksiniai lapų krašteliai – stoji triuškinanti tylą – ir jis galiausiai prisipažino: „Galbūt aukso dulkės nuo kraštelių pateko ant mano rankų, kai aš pamokslavau ir tada ant žmonių, kai aš dėjau rankas ant jų“. Gerai, kad jis nors netraukė plunksnų iš rankovių.

Taigi... Viešpats pripildys jus, bet jūs visada turėsite galimybę eiti giliau arba ne. Viskas ką Jis daro mūsų gyvenimuose veda link pilnatvės ir Jis nieko nedaro tik dėl pasilinksminimo. Balansas, balansas, Žodis ir Dvasia visada sutaria ir nieko nėra Žodyje, kas sakytų, jog Dievas vers tave loti, arba šliaužti ant pilvo kaip driežui! Tarnavimas Karalystėje yra savanoriškas, jūs galite eiti giliau arba jei norite – atsitraukti. Toliau aukštyn ir toliau gylyn!

Kitą savaitę - nauja tema... būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com